

Controlul norului

Versetetele călăuzitoare: Exodul 13.21; Numeri 9.15-23

Exodul 13.21: Și Domnul mergea înaintea feței lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să le arate calea, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să le dea lumină, ca să meargă zi și noapte.

Numeri 9.15-23: Și, în ziua în care a fost ridicat cortul, norul a acoperit locașul cortului mărturie; și era seara ca o înfățișare de foc deasupra cortului, până dimineața. Așa a fost neîncetat: norul îl acoperea și noaptea avea o înfățișare de foc. Și, când se ridica norul de pe cort, atunci porneau fiii lui Israel; și, în locul unde stătea norul, acolo așezau fiii lui Israel tabăra. După porunca Domnului porneau fiii lui Israel și după porunca Domnului rămâneau în tabără; în toate zilele cât stătea norul deasupra cortului, ei erau în tabără. Și dacă norul rămânea multe zile deasupra cortului, atunci fiii lui Israel păzeau cele de păzit ale Domnului și nu porneau. Și dacă se întâmpla că norul era puține zile deasupra cortului, după porunca Domnului așezau tabăra și după porunca Domnului porneau. Și era așa: dacă norul era de seara până dimineața și dimineața norul se ridica, atunci porneau; sau dacă după o zi și o noapte norul se ridica, porneau; sau dacă norul rămânea deasupra cortului două zile sau o lună sau multe zile, locuind peste el, fiii lui Israel rămâneau în tabără și nu porneau; dar, când se ridica, porneau. După porunca Domnului așezau tabăra și după porunca Domnului porneau; păzeau cele de păzit ale Domnului după porunca Domnului prin Moise.

Introducere

Dacă ai citit pasajele din Exodul 13 și Numeri 9, vei ști la ce se referă titlul. Dumnezeu a folosit un nor pentru a supraveghea deplasările poporului Său în pustiu. S-ar putea spune că era vorba de controlul mulțimii prin nor!

Îndrumare și protecție

Nu era un nor obișnuit. Acest nor era semnul prezenței lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său (Exodul 33.9,10; Psalmul 99.7)! Citim despre nor pentru prima dată în Exodul 13, când israeliții au fugit din Egipt. Faraon s-a răzgândit cu privire la exodul poporului și l-a urmărit până la Marea Roșie. Omenește vorbind, se părea că salvarea din sclavie nu va dura mult. Marea Roșie era de neînvins în fața lor, iar armata lui Faraon era în spatele lor (erau într-un clește, ca să spun așa!). Dar nu era niciun motiv să se neliniștească! Citim în Exodul 13.21 că „Și Domnul mergea înaintea feței lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să le arate calea, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să le dea lumină”. Dumnezeu nu dorea ca poporul Său să eșueze sau să fie asaltat de dușmanii lor (egiptenii). El l-a condus și l-a protejat pe Israel atât ziua, cât și noaptea, cu prezența Sa vizibilă. Citim că Dumnezeu a folosit norul pentru a-Și ține poporul în siguranță și securitate toată noaptea, înainte ca acesta să treacă Marea Roșie. „Și Îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, Și-a schimbat locul și a mers în urma lor. Și stâlpul de nor s-a ridicat dinaintea lor și a stat în urma lor. Și a venit între tabăra egiptenilor și tabăra lui Israel. Și era nor și întuneric pentru unii și lumină noaptea pentru ceilalți; și nu s-au apropiat unii de alții toată noaptea” (Exodul 14.19,20). „Și a fost așa: la straja dimineții, Domnul S-a uitat la tabăra egiptenilor din stâlpul de foc și de nor și a tulburat tabăra egiptenilor” (Exodul 14.24).

Grijă și credincioșie

„Controlul norului” lui Dumnezeu nu s-a încheiat după trecerea Mării Roșii. Norul a călăuzit și a protejat poporul lui Israel de-a lungul peregrinărilor sale prin pustie. Dacă Israel avea nevoie de protecție împotriva soarelui fierbinte din deșert, stâlpul de nor era acolo să ajute. Dacă poporul avea nevoie de lumină și căldură în nopțile reci din deșert, stâlpul de foc era cu el (vezi Neemia 9.12; Psalmul 78.14; 105.39). Domnul a purtat de grijă pentru poporul Său într-un mod minunat. Ar fi trebuit să fie un timp în care ei să nu mai aibă nicio îndoială cu privire la prezența lui Dumnezeu!

În acest moment, unii dintre noi s-ar putea gândi că Israel o ducea mai bine decât noi astăzi. La urma urmei, ei îl puteau „vedea și simți” pe Dumnezeu ca nor și foc. Dar dacă ne gândim bine, cu siguranță nu suntem dezavantajați! Ca și credincioși, astăzi Duhul Sfânt *locuiește în noi*, ghidându-ne și îndrumându-ne. Și câtă protecție mai mare putem cere, pentru că Domnul Isus este cu noi în orice moment? Dumnezeu ne-a promis în Evrei 13.5: „*Nicidecum* nu te voi lăsa și cu nici un chip nu te voi părăsi”, iar în versetul următor scriitorul inspirat al Epistolei către Evrei face următoarea promisiune: „Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme”.

Unul dintre cele mai uimitoare aspecte ale „controlului norului” este harul lui Dumnezeu, care nu încetează, chiar și atunci când eșuăm și când ne îndepărtăm de El. În Geneza 13.22 citim că nici stâlpul de nor ziua, nici stâlpul de foc noaptea nu s-au îndepărtat. Recunoști tu mesajul important din această constatare? Dumnezeu nu a îndepărtat norul atunci când poporul a murmurat, s-a plâns și nu a ascultat. Chiar și în ziua în care s-au prosternat în fața vițelului de aur și i s-au închinat, Dumnezeu le-a lăsat semnul vizibil al prezenței Sale (vezi Deuteronomul 1.30-33; 1 Corinteni 10.1-10). Ce Dumnezeu incredibil de plin de compasiune și milostiv! Dumnezeu este același și astăzi: „Căci Eu, Domnul, nu Mă schimb” (Maleahi 3.6). Cât de minunat! Domnul ne-a promis prezența și protecția Sa permanentă, chiar dacă atitudinea noastră este egoistă și nerecunoscătoare sau dacă suntem distrași și ne lăsăm seduși să ne închinăm „idolilor” pământești sau dacă trăim într-un mod care Îi displace. Deși El nu ne-ar abandona niciodată, totuși atitudinile și acțiunile noastre păcătoase întristează inima lui Dumnezeu. Cât de mult mai bună ar putea fi viața noastră dacă L-am urma pe Domnul, știind de prezența și protecția Sa.

Disciplinare și corecție

Merită să reflectăm asupra „controlului norului” din Numeri 9. De obicei, numim cei patruzeci de ani dintre Egipt și Canaan „rătăcirea prin pustie”, iar aceasta este corect. Dumnezeu vestise că poporul nu putea intra în Țara Promisă din cauza necredinței sale și că întreaga generație va rătăci în deșert. „Și mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Israel și i-a făcut să rățăcească în pustiu patruzeci de ani ...” (Numeri 32.13). Dar patruzeci de ani mai târziu, Israel era în sfârșit gata să intre în țară, iar Moise le-a reamintit că Dumnezeu îi *călăuzise* în tot acest timp: „Și adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul Dumnezeu în acești patruzeci de ani în pustiu, ca să te smerească, să te încerce ...” (Deuteronomul 8.2). Nu este acesta o contradicție? Israel *rățăcea* sau Dumnezeu îl *călăuzea*? Răspunsul este: *ambele*! Chiar dacă Israel a rățăcit și nu a ajuns în Țara Promisă, din punctul de vedere al lui Dumnezeu, calea nu a fost fără țintă sau aleatorie. Dumnezeu Și-a pedepsit poporul și i-a învățat lecții valoroase pe parcursul lungii călătorii. Dumnezeu știa exact care era locul și momentul cel mai potrivit pentru ei. El i-a *călăuzit* în consecință. Ce control minunat al norului!

Numeri 33 este unul dintre acele capitole pe care le trecem cu ușurință cu vederea în timpul nostru de liniște, deoarece sunt enumerate nume de locuri greu de pronunțat. Dar nu ar trebui să sărim atât de repede peste „jurnalul de bord” al rătăcirilor prin pustie. Fiecare loc a fost ales

de Dumnezeu. Norul Său i-a *condus* la fiecare loc în parte și, la timpul său i-a condus mai departe. Timpul, pe care Israel l-a petrecut în fiecare loc, a fost determinat de Dumnezeu - până la fiecare zi și oră în parte: „Și era așa: dacă norul era de seara până dimineața și dimineața norul se ridica, atunci porneau; sau dacă după o zi și o noapte norul se ridica, porneau; sau dacă norul rămânea deasupra cortului două zile sau o lună sau multe zile, locuind peste el, fiii lui Israel rămâneau în tabără și nu porneau; dar, când se ridica, porneau. După porunca Domnului așezau tabăra și după porunca Domnului porneau; păzeau cele de păzit ale Domnului după porunca Domnului prin Moise.” (Numeri 9.21-23). Din punctul nostru de vedere, poporul rățăcea. Dar din perspectiva lui Dumnezeu, tot drumul a fost „controlul norului”!

Sfințire și încurajare

Semnificația din Numeri 9 și 33 pentru credincioșii de astăzi este atât uimitoare, cât și încurajatoare! Își conduce Dumnezeu suveran poporul Său și astăzi? Da! Include controlul norului fiecare domeniu al vieții noastre? Da! Așa cum Domnul Și-a condus poporul pas cu pas în pustiul Sinai, tot așa ne conduce El pas cu pas în pustiul vieții. El ne plasează întotdeauna în locul potrivit la momentul potrivit pentru a-Și atinge scopurile cu noi. Pentru noi, viețile noastre pot părea aleatorii sau chiar fără scop, dar Dumnezeu are totul planificat! Din perspectiva noastră, viețile noastre pot părea mediocre sau chiar neînsemnate, dar Dumnezeu lucrează în toate situațiile și circumstanțele pentru a ne face mai asemănători cu Hristos. El Se interesează mai mult de *noi* și de felul în care *devenim*, decât de realizările pământești, pe care noi le considerăm atât de importante.

Să ne uităm la o altă lecție. Are vreo semnificație pentru noi faptul că norul constant al lui Dumnezeu i-a permis lui Israel să meargă ziua *sau* noaptea (Exodul 13.21)? 1 Corinteni 10.6,11 ne spune că *toate* aceste lucruri (inclusiv norul, 1 Corinteni 10.1,2) s-au întâmplat copiilor lui Israel ca exemplu (sau ilustrație spirituală), astfel încât noi să putem cunoaște adevărul despre Dumnezeu în istoria Vechiului Testament. A trage o lecție din faptul că Israel putea merge ziua sau noaptea este, prin urmare, în limitele unei bune interpretări biblice.

În Scriptură, „noapte” înseamnă adesea absența luminii spirituale sau perceperea distanței față de Dumnezeu. Ai experimentat tu că era „noapte” și Domnul părea departe și părțasia nu foarte aproape - și nu ai știut de ce? Ai trecut „prin văi întunecate” de tristețe, teamă și singurătate din cauza pierderii unei persoane dragi sau a unei boli sau a respingerii din partea părinților, copiilor sau a partenerului de căsnicie? Nu deznădăjdui! Stâlpul de nor și foc este încă prezent și astăzi. Tocmai prin aceste „plimbări nocturne” învățăm lecții valoroase despre grija lui Dumnezeu atât în zilele întunecate, cât și în cele luminoase.

Îți amintești cum Domnul Isus a traversat Marea Galileei spre ucenici în noaptea furtunoasă? Ei gândeau că este o fantomă și au strigat panicați (Matei 14.25-33). Ucenicii au văzut furtuna, frica și pericolul iminent în această situație - dar toate acestea făceau parte din controlul norului Domnului. Gândește-te la lecțiile pe care le-au învățat ucenicii în acea noapte - în special Petru, care a realizat ce înseamnă să mergi pe apă! O parte din ceea ce Domnul Isus vrea să ne învețe despre controlul norului este posibil doar în astfel de „plimbări nocturne”.

Este clar că Domnul nu ne conduce la păcat, la fel cum nu l-a condus atunci pe poporul lui Israel. Dar atunci când păcătuim, controlul norului lui Dumnezeu ne conduce în situații și circumstanțe în care recunoaștem păcatul și învățăm lecții valoroase. Și prin controlul Său desăvârșit asupra norului, Dumnezeu îi poate conduce pe ucenicii Săi exact în situația potrivită. În înțelepciunea Sa, El știe exact ce pedeapsă este necesară în viețile noastre pentru a ne aduce la pocăință, a ne atrage înapoi în părțasia Sa și a ne face din nou ucenici rodnici. Isaia a descris acest adevăr prin exemplul din agricultură al metodei exact corecte de cultivare a diferitelor

plante pentru a obține cel mai mare randament posibil: „Pentru că mărarul nu se treieră în leasă și roata carului nu se rostogolește peste chimen, ci mărarul se bate cu bățul și chimenul cu nuiua. Grâul pentru pâine este zdrobit, pentru că nu-l va treiera mereu; și nu-l zdrobește dacă trece cu roata carului său și cu caii săi peste el. Și aceasta vine de la Domnul oștirilor. El este minunat în sfat, mare în înțelepciune.” (Isaia 28.27-29).

Noi nu avem un stâlp vizibil de nor ziua și un stâlp de foc noaptea, care să ne călăuzească pe calea cea bună, așa cum avea poporul Israel atunci, dar Dumnezeu are *totul sub control*. Efeseni 1.11 spune că Dumnezeu „lucrează *toate* după sfatul voii Sale”. Această afirmație uimitoare este exact controlul norului lui Dumnezeu în viața unui credincios. Dumnezeu lucrează prin oameni, locuri, circumstanțe și „în *toate* lucrurile” pentru a ne învăța, pentru a ne pedepsi, pentru a ne transforma pas cu pas în chipul Fiului Său (Romani 8.28-30). În Proverbe 3.5,6 avem promisiunea minunată a lui Dumnezeu că El ne va îndrepta căările dacă ne încredem în Domnul din toată inima și Îl recunoaștem în toate căile noastre. Putem fi siguri că Dumnezeu ne va conduce și ne va proteja în mod constant în viața noastră prin controlul norului promis de El.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/wolkenkontrolle-a951.html>

Titlul original: „Cloud Control”

Sursă: www.growingchristians.org

Notă: Articolul în limba engleză este disponibil doar în [arhiva web](#).